

Puszcza Taborska, Puszcza Ostródzka, Knieja Taborska

(lasy i leśnictwo), fragment dawnej pierwotnej Puszczy Galindzkiej, rozciągającej się w części Warmii i Mazur. Od 1274 roku Zakon Krzyżacki rozpoczął planową działalność osadniczą, co spowodowało gwałtowne zmniejszanie się powierzchni lasów puszczańskich na skutek nadmiernej eksploatacji. W XVI w. pozostał już tylko niewielki kompleks lasów liściastych z udziałem sosny - dzisiejsza Puszcza Taborska. Wówczas sosna taborska stała się znaną i bardzo cenioną w Europie, jako surowiec na maszty okrętowe, co też było przyczyną zmniejszania się jej w drzewostanach, chociaż już od XVII w. zapoczątkowano politykę zmierzającą do ochrony lasów oraz wprowadzano stopniowo racjonalną gospodarkę leśną zmierzającą do zahamowania wylesień i ukierunkowania działań na hodowlę sosny. W wyniku tego, w 1865 r. na terenie Puszczy Taborskiej drzewostany sosnowe zajmowały ponad 90 % powierzchni. Od 1957 r. istnieje rezerwat "Sosny Taborskie" o powierzchni 95,32 ha. Puszcza znajduje się w Nadleśnictwie Miłomłyn oraz częściowo w nadleśnictwach Stare Jabłonki, Olsztynek i Iława.

ŹRÓDŁO (AUTOR)

Krzysztof Okła